

[Helge Sander]

bejdsmarkedet. Man vil altså have det således, at enhver medarbejder, der har været i tjeneste i en årrække – her er nævnt 7 – skal kunne komme og forlange et sabbatår, hvorefter virksomheden er tvunget til at tage en ledig ind i stedet for.

Det lyder selvfølgelig vældig smukt, men det er jo så langt fra virkelighedens verden. Oven i købet tillader man sig at skrive følgende i næstsidste afsnit af bemærkningerne:

»En frivillig sabbatordning vil ikke komme til at belaste virksomhedernes omkostninger, eftersom folk jo i realiteten kun bytter plads.«

Venstre går stærkt imod.

Poul Nødgaard (FP):

De nuværende orlovsordninger, hvor forældre kan få fri til at passe deres mindreårige børn og frihed til uddannelse, har ikke været nogen succes, idet kun ca. 2.100 har benyttet sig af ordningerne mod forventet 28.000. Derfor behandler vi her i Folketinget for tiden et par lovforslag om at forbedre de ret stramme bestemmelser i de to omtalte love, men om dette giver nogen effekt, er jo ganske uvist.

Nu kommer SF så her med sit forslag om, at alle lønmodtagere én gang hvert syvende år frivilligt kan tage et sabbatår med dagpenge, og at denne periode kan gå fra et halvt til et helt år. I den nuværende situation lyder det måske ikke så skeløjet, men det er nu alligevel ikke så let at springe ud i noget sådant, og jeg vil gerne stille nogle helt konkrete spørgsmål til SF: Vi har en lang række fagområder, hvor ledighed ikke kendes, f.eks. sygeplejersker og andet plejepersonale. Hvordan har SF tænkt sig at gribe dette an, såfremt man forestillede sig indførelse af en generel sabbatordning? Hvordan klarer en sådan lovs bestemmelse, f.eks. i tilfælde af at ledigheden vender sig, for jeg går ud fra, at en sådan sabbatordning skulle fungere ud i al evighed, og der er jo ting, der tyder på, at hele ledighedssituationen i løbet af ganske få år vender sig. Jeg går ud fra, at SF, når de fremsætter et sådant forslag, også har gjort sig nogle konkrete tanker.

I øvrigt har statsministeren jo netop indbudt partierne samt en række fagfolk til et møde den 23. marts vedrørende hele orlovsproblematikken. Her synes jeg at det må blive meget interessant at høre, hvordan kompetente folk uden for Christiansborg bedømmer de proble-

mer, som vi står og taler så meget om herinde. Det bliver spændende at se, hvad ikke alene arbejdsgiverne, men også vores fagforeninger mener. Jeg mener, at begge parter har et medansvar for, at vi får løst det alvorlige ledighedsproblem, at vi i hvert fald får det bragt til standsnings og også får nedbragt ledigheden.

Vi vil selvfølgelig arbejde med forslaget i udvalget, men det er altså ikke et af dem, vi er allermost glade for.

Dorit Myltoft (RV):

Også dette forslag vedrører de forbedringer af orlovsmulighederne, som syv partier i fællesskab har arbejdet på de seneste år. Samtidig er tankerne i forslaget velkendte, eftersom SF flere gange har fremført dem i Folketinget, senest ved førstebehandlingen den 20. november 1991, og jeg skal i den forbindelse henvise til, hvad den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, sagde ved den lejlighed – synspunkter, som vi fortsat helt står bag fra radikal side.

Der er ikke i dag grund til at gå dybere ind i en debat om orlovsordningerne, men jeg skal dog ikke undlade at bede SF om på et eller andet tidspunkt at afklare, hvordan sammenhængen er imellem aktivitetsorloven som foreslået i beslutningsforslag nr. B 60, der jo også vedrører allerede ansatte, og den frivillige sabbatordning, som man foreslår i beslutningsforslag nr. B 63.

Men som nævnt finder vi fra radikal side, at en række af beslutningsforslagets tanker med fordel kan inddrages i det videre arbejde med orlovsordninger.

Aage Frandsen (SF):

Ministeren og de forskellige ordførere har da ret i, at det foreliggende forslag er velkendt, og så kan man jo spørge sig selv, hvorfor SF fremsætter det igen, når partierne og regeringen – godt nok en regering af en anden farve – tidligere har afvist det.

En række af de andre orlovsordninger, som langsomt er ved at blive introduceret, er jo imidlertid også blevet afvist for år tilbage, da SF fremsatte sådan nogle ideer, og derfor har vi en helt klar forventning om, at Folketinget på et eller andet tidspunkt – og vi tror såmænd, det allerede bliver fra nytår 1994 – vil kunne vedtage en generel orlovsordning med virkning fra det tidspunkt.